

CONTACTBLAD
tussen

THUISFRONT
Bergharen-
Hernen-Leur

DE MISSIE
waar ook ter wereld.

W. Soeter en A. van Duifhuizen
voor Hernen-Leur

en

L. Teijssen en J. v. Golder
voor Bergharen

Ter inleiding...

Na het verschijnen van ons vorig nummer zijn weer enkele berichten uit de missie bij de redactie binnen gekomen. U kunt daarover lezen op blz.3 en 4.

Het adres van zuster van Oss is
Brazilië is tijdelijk gewijzigd als
volgt: Irma Elisabeth Pen.Rec.
Ginasio Sao Francisco
Toofilo-Otoni
Brasil - Zuid-Amerika.

Zij moet thans als kleuterleidster enkele zusters vervangen, die met vacantie zijn. Zelf komt zij waarschijnlijk het volgend jaar naar ons land. WELKOM.

Zuster Dorks, die voor een rust-
periode in Nederland verblijft, vertrekt
op 1 oktober a.s. weer naar Noorwegen.
Goede reis.

Adressen van de jarigen
Soeur Marie Herning Hendriks

Socur Marie Herning Hendriks
Soeurs Blanches
Saint Pierre Claver
Albertville
Congo - Africa.

Sr. Hilaria Th. Derks
St. Franciskus Ogenklinikk
Store Parkvei 32
Bergen
Noorwegen.

Later
Pouys
in het koper

Pater H. Buijs, die in de missie van Noord-Rhodesië (Africa) werkzaam is, viert op 11 okt. a.s. zijn koperen priesterfeest. Op 11 april 1948 werd hij te 's-Heerenberg tot priester gewijd. Op 17 mei d.a.v. (moeders verjaardag) droeg hij zijn eers-te H. Mis op in de parochiekerk van Bergharen. De meesten van ons zullen zich deze feestelijke dag en de dag daarvoor, toen hij in het met bogen en vlaggen versierde Bergharen werd ingehaald, nog wel kunnen herinneren.

Bij gelegenheid van dit koperen
Soest wensden we hem van harte profici-
at. Moge O.L.Heer hem nog vele jaren
schenken in de beste gezondheid om te
kunnen werken tot heil van de Afri-
caanse missie.

De parochie St. Anna te Bergharen zal hen op die dag zeker niet vergeten, al hoeven er nu uiteraard geen bogen gezet of vlaggen uitgehangen te worden. Het gebed van zeer velen zal niettemin opstijgen naar Boven om Gods zegen over zijn werk af te smaken.

Voor wie hem zelf willen feliciteren
geven we hier weer zijn adres:
Rev. H .Buijs W.F.
Mings Cath.Parish
P.O.Petauke
Northern Rhodesië
B.E.Africa.

Nog
heel
vele
jaren.

 Onze jarigen

Zuster Hendriks (8 okt.) en zuster Derks (30 okt.), die resp. haar 61e en 40e verjaardag vieren, wenschen wij alle goeds toe met nog vele jaren.

De adressen vindt U hiernaast.

Pater
Meulepas...

A f r i c a

-2-
Pater
van Haandel...

Na drie maanden kunnen we eindelijk het tweede gedeelte van de brief van pater Meulepas plaatsen. We laten hem zelf aan het woord:

"Dus pater P. van Oss had ook weer genoeg van de koude grond en heeft in Australië een nieuw home gevonden. Het laatste contact, dat ik met hem gehad heb, is geweest toen we samen met de paters H. Buijs en S. Ponjé en A. van Buren (de laatste "vader" en niet "father") een uitstapje gemaakt hebben naar een of andere tentoonstelling in Arnhem. Ik herinner het me zo goed, omdat pater van Oss van 's morgens tot 's avonds met een kistje sigaren onder de arm liep, waar wij, vijf man sterk, alleen maar de banderollen van over gelaten hebben. Vervolgens was de ouwe klare en het diner in Arnhem zo goed, dat de geneugten van dit culinair festijn me nog voor de geest zweven. (Van zo iets blijft licht wat hangen. Red.).

Ik merk ook, dat pater J. v. Haandel niet zo gek ver van me af zit volgens Afrikaanse maatstaven (100 KM is hier net zo iets als een fietstochtje door de Beuningse Steeg.) Graag zou ik van hem eens een brief ontvangen.

Ik moest lachen om pater F. Verheijen, niet omdat hij met zijn kist naar onderen getuimeld is (hij is wijs genoeg om zo'n stunt vlak bij de grond uit te halen -- Hij schijnt er zelfs plezier in te hebben, want hij heeft het nog eens over gedaan. Red.), maar omdat hij de gelegenheid aangrijpt om te insinueren, dat materiële hulp hem niet ongenegen zou zijn. (Je kunt in zo'n contactblaadje toch niet "openlijk" om een nieuw vliegtuig vragen). Ik geloof, dat ik mijn roeping gemist heb; ik had niet bij de Sociëteit van Afrikaanse Missiën, maar bij de Franciscanen moeten intreden, want vliegen vind ik iets heerlijks: Vliegen dann komme die Sonne... herinner ik me nog uit mijn jonge jaren. Ik heb het hier nog niet verder kunnen brengen dan een motorfiets, maar ik heb mijn oog al laten vallen op een tweedehands volkswagentje. Neem dit nu niet op als een insinuatie voor bijdrage (daar kom ik naderhand misschien nog wel eens mee aan.)"

U bent welkom en we bewaren het laatste deel van Uw brief tot een volgende keer. Red.

Het is met pater van Haandel al precies hetzelfde gegaan als met pater Meulepas. Ook zijn brief is voor een deel in ons juni-nummer geplaatst. We laten ook hem zelf aan het woord: "Jullie willen graag op de hoogte blijven met onze vreugden en moeilijkheden: daar hebben jullie recht op. Witte Donderdag heb ik 19 volwassenen gedoopt. Voor hier is dat erg veel. De missie bestaat sinds 1936 en het aantal gedoopten (volwassenen) is nu gestegen van 56 tot 75!! Het volgend jaar hopen we de 100 te bereiken, maar daarna zal het voorlopig wel niet meer stijgen. Dit jaar hebben we n.l. in de 20 dorpen, welke we bezoeken, één nieuwe doopleerling ingeschreven. Minder goed nieuws is ook het feit, dat we dit jaar van de 8 Katechisten er 7 verloren hebben, waarvan verschillenden nog bezig zijn veel kwaad te stichten aan de missie. Dit betekent een harde klap, die we pas na jaren te boven zullen komen. Gelukkig krijgen we in september vier zusters in de post. Een dezer dagen beginnen we met de fundamenteën van het zustershuis. Ge kunt niet geloven hoe blij we daar mee zijn. De ouden beweren steeds, dat degene, die de weg van de Christenen gaat, geen vrouw zal vinden. Tot nog toe hadden ze gelijk, want daar zorgden zij wel voor. Daarom hebben de meeste doopleerlingen het opgegeven. Sinds 1941 hebben we een gemengde lagere school en bijna alle meisjes hebben de Katechismus vrijwillig gevolgd, maar slechts één meisje is na de school door kunnen gaan en met Kerstmis 1959 gedoopt. Ge begrijpt, dat de aanwezigheid van zusters hier geen luxe is.

In de Soudan zijn maar weinig Christenen en in de 6 posten van onze Prefectuur van Sikasso zijn er in het geheel ongeveer 350, het minste van alle Witte Patersgebieden van Afrika.

Als het missiehuysfront van de gemeente Bergharen er in slaagt meer mensen tot gebed en offer aan te zetten voor de missie, zal deze gemeente tot een algemeen geestelijke opbloei komen. Ik zou wel eens willen weten tot welk klooster, tot wat voor slotzusters ik me zou kunnen wenden, die deze missie geestelijk op sleeptouw zou willen nemen. Zonder een bijzondere genadestoot kunnen deze mensen onmogelijk Christen worden of goed Christen blijven..."

- - - - -

Wereld in nood...

CHRISTUS LIJDT...

Christus lijdt in de miljoenen vluchtelingen, die onze wereld telt. Zij zijn gevlucht uit Hongarije, uit Polen, uit Oost-Duitsland. Zij zijn gevlucht uit Korea en Jordanië, uit Egypte en Brazilië voor honger. Zij zijn gevlucht uit rood-China, uit Tibet voor geweld.

Christus lijdt in hen, die de woningnood kennen.

Woningnood kennen bijna alle volkeren, maar een woningnood zoals er is in Afrika, in India, in Pakistan, om maar enkele te noemen, die kennen we hier in Nederland en zeker in onze eigen dorpen Leur, Hernen en Bergharen niet. Daklozen zwerven van portiek naar portiek en hoge prijzen worden bedongen voor kamers, zo die beschikbaar zijn. In India leven honderdduizenden op straat. Alleen al de stad Madras telt 100.000 daklozen. Elke morgen opnieuw blijken velen te zijn gestorven, omgekomen van honger en ellende.

Aan ons is de taak, aan ons, die vanuit onze gezellige huiskamers uitzicht hebben op berg, kasteel en bos, op plantsoenen, groen en straten, om ons uitzicht te verbreden tot geheel de wereld en alle middelen te benutten om aan zwervers een dak boven hun hoofd te geven, een thuis, waarin zij kunnen leven.

Christus lijdt in hen, die geen brood hebben om te eten, ja zelfs geen water om te drinken, maar ook lijdt Christus in hen, die wel brood hebben om te eten en die wel water, ja zelfs melk, limonade, bier, cognac en ouwe klare hebben om te drinken, omdat zij dit vaak veel, ontstellend veel hebben en er daarom geen dank of waardering meer voor op kunnen brengen. Zij kunnen niet meer die zo hoog nodige versterving opbrengen en daarom durven wij vragen: Geef honger aan hen, die brood en brood aan hen, die honger hebben...

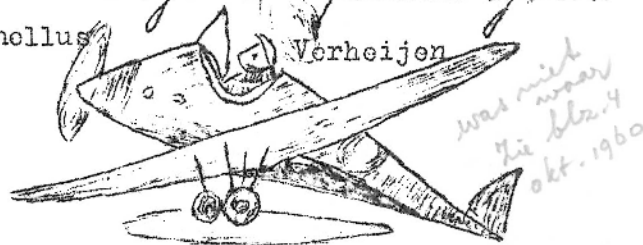
Christus lijdt in ons allen, die te kort schieten in verantwoordelijkheid tegenover de mensheid, die in nood verkeert. Ieder zal op zijn eigen manier moeten helpen en ieder zal naar vermogen moeten helpen.

En Christus, die lijdt - en Zijn lijden wordt steeds groter - vraagt en blijft zonder ophouden, vooral van ons, vragen:

GEBED EN OFFER !!

Tweede ongeluk pater-vliegenier

Agnellus Verheijen

We schreven in ons eerste nummer van april j.l., dat pater Agnellus Verheijen o.f.m. in september van het vorig jaar met zijn vliegtuig is gevallen in Epouto bij de Wisselmeren op Nieuw-Guinea. Dat gebeurde bij het landen, omdat de wind het toestel in de nacht had. De vleugels waren nog al vrij ernstig beschadigd en voor reparatie werden deze overgebracht naar Biak. De reparatie nam meer tijd in beslag dan men verwacht had, maar deze maand was het toch zo ver, dat ze gerepareerd naar Epouto konden worden gebracht om er samen met de daar achter gebleven romp weer een fatsoenlijk vliegtuig te vormen.

De vleugels werden netjes opgeborgen in een groter vliegtuig, een twee-motorige TWIN PIONEER. Met dat vliegtuig vlogen pater Verheijen (uit Rotterdam-Bergharen) en pater Hermans (uit Breda) en twee mecaniciens van de Kroonduifmaatschappij ('n soort K.L.M. in 't klein) naar de Wisselmeren.

Wat gebeurde echter?

Bij het landen in Epouto in de omgeving van de Wisselmeren is het toestel door het landingsgestel gezakt en met de neus in de grond geboord. Ter geruststelling kunnen we laten weten, dat er zich geen persoonlijke ongelukken voordeden. Pater Meulepas zou zeggen: Hij was wel weer zo verstandig om dicht bij de grond die stunt uit te halen.

Dit is gebeurd op vrijdag, 9 september j.l. en we hebben verder nog geen nadere gegevens kunnen krijgen uit Nieuw-Guinea. Of de gerepareerde vleugels iets geleden hebben, is ook nog niet bekend. We wachten nu op rechtstreekse berichten van pater Verheijen zelf, eventueel via zijn familie, of was broeder Marius Janssen uit Leur misschien weer aanwezig om de verongelukten op te vangen?

In ons vorig nummer berichtten we, dat we 'n volgende keer met pater Verheijen gingen vliegen. Welnu, we hebben gevlogen, maar anders dan we verwacht hadden. We doen het nog eens over, maar dan wat beter en veiliger.